

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE MEDIO AMBIENTE, E MEDIO RURAL E MARIÑO

19296 *Real decreto 1702/2011, do 18 de novembro, de inspeccións periódicas dos equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios.*

Unha correcta aplicación de produtos fitosanitarios require unha distribución homoxénea do produto, e que estea de acordo coas doses autorizadas e recomendadas, co obxecto de evitar efectos nocivos ou prexudiciais na saúde humana e no ambiente. Unha deficiente regulación dos equipamentos ou máquinas de aplicación pode dar lugar a distribucións anómalas e a presenza de estragos, avarías ou desaxustes pode orixinar fugas ou verteduras de produto en lugares inadecuados.

A Lei 43/2002, do 20 de novembro, de sanidade vexetal, é o marco legal da normativa nacional que regula as actividades de prevención e control das pragas así como os medios de defensa fitosanitarios, incluídos os equipamentos ou maquinaria de aplicación dos praguicidas agrícolas que, así mesmo, están suxeitos en certos aspectos á lexislación comunitaria, particularmente á Directiva 2006/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello Europeo, do 17 de maio de 2006, relativo ás máquinas e pola que se modifica a Directiva 95/16/CE, trasposta ao ordenamento xurídico interno mediante o Real decreto 1644/2008, do 10 de outubro, polo que se establecen as normas para a comercialización e posta en servizo das máquinas, e á Directiva 2009/127/CE do Parlamento e do Consello Europeo, do 21 de outubro, pola que se modifica a Directiva 2006/42/CE no que respecta ás máquinas para a aplicación de praguicidas.

A Lei de sanidade vexetal pretende expresamente garantir que os medios de defensa fitosanitaria reúnan todas as condicións necesarias e establece as disposicións básicas relativas aos requisitos que deben cumprir estes medios, ao seu uso racional atendendo, no que se refire aos equipamentos de aplicación, tanto ás condicións de uso do praguicida utilizado en cada caso como aos requisitos de mantemento e posta a punto dos ditos equipamentos, aos controis oficiais para verificar o cumprimento desas disposicións e aos instrumentos de apoio necesarios para a realización das correspondentes inspeccións.

Pola súa parte, a Directiva 2009/128/CE, do 21 de outubro, do Parlamento Europeo e do Consello, pola que se establece un uso sustentable dos praguicidas, establece determinados requisitos de obrigado cumprimento nesta materia. Mediante este real decreto traspóñense ao noso ordenamento xurídico o artigo 8 e o anexo II da citada directiva, que establece que para previr estes riscos é necesario, entre outros requirimentos, utilizar equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios que funcionen correctamente, garantindo a exactitude na distribución e dosificación do produto, así como a non existencia de fugas na enchedura, baleirado e mantemento.

Para dar cumprimento e desenvolver o sinalado pola citada Lei 43/2002, do 20 de novembro, así como para incorporar o disposto no artigo 8 da Directiva 2009/128/CE e no seu anexo II, e con isto lograr que os riscos derivados da aplicación e do estado dos equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios sexan os mínimos, resulta necesario establecer os controis oficiais para a verificación do cumprimento dos requisitos sobre mantemento e posta a punto destes equipamentos, a normativa básica en materia de inspección e as normas necesarias de coordinación coas comunidades autónomas.

Considerando que existen razóns imperiosas de interese xeral, tales como a protección do ambiente, en concorrencia coa da saúde e a da protección dos usuarios dos equipamentos, establécese un réxime de autorización para as estacións que realicen as inspeccións técnicas dos equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios.

Co fin de que as inspeccións sexan desenvolvidas por persoal coa formación suficiente para exercer as súas responsabilidades, cómpre que tanto os directores como

os inspectores das estacións de ensaio dispoñan dun nivel académico previo vinculado ás funcións que deben desenvolver.

No caso dos directores, entre as súas responsabilidades encóntranse, entre outras, o control de calidade da inspección, calibración de equipamentos, formación de inspectores, e asesoramento da idoneidade e da regulación do equipamento para cada tratamento fitosanitario. Os inspectores terán entre as súas competencias a revisión directa dos equipamentos, a súa tipificación, recomendacións de uso e aplicación dos procedementos de inspección.

Este real decreto dítase ao abeiro do artigo 149.1.13.^a, 16.ª e 23.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de, respectivamente, bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, bases e coordinación xeral da sanidade e lexislación básica sobre protección do ambiente.

No proceso de elaboración deste real decreto foron consultadas as comunidades autónomas e as entidades representativas dos sectores afectados.

Este real decreto foi sometido ao procedemento de información en materia de normas e regulamentacións técnicas, previsto no Real decreto 1337/1999, do 31 de xullo, polo que se regula a emisión de información en materia de normas e regulamentacións técnicas e regulamentos relativos aos servizos da sociedade da información, previsto na Directiva 98/34/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de xuño de 1998, pola que se establece un procedemento de información en materia de normas e regulamentacións técnicas.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, coa aprobación previa da vicepresidenta primeira do Goberno e ministra da Presidencia, de acordo co Consello de Estado, e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 18 de novembro de 2011,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto e fins.*

1. Este real decreto ten por obxecto o desenvolvemento normativo das disposicións establecidas na letra b) do número 2 do artigo 41 e nas letras c) e d) do número 3 do artigo 47 da Lei 43/2002, do 20 de novembro, de sanidade vexetal, relativas aos controis oficiais para a verificación do cumprimento dos requisitos sobre mantemento e posta a punto das máquinas de aplicación de produtos fitosanitarios, e establecer a normativa básica en materia da súa inspección, así como traspasar o artigo 8 e o anexo II da Directiva 2009/128/CE, do Parlamento e do Consello Europeo, do 21 de outubro, pola que se establece un marco de actuación comunitario para conseguir un uso sustentable dos praguicidas.

2. Constitúen fins deste real decreto:

a) Regular as inspeccións periódicas dos equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios, de acordo co establecido no artigo 8 da Directiva 2009/128/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de outubro, pola que se establece o marco de actuación comunitaria para conseguir un uso sustentable dos praguicidas.

b) Definir e tipificar os equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios utilizados na produción primaria agrícola e forestal e noutros usos profesionais en ámbitos distintos dos anteriores.

c) Elaborar o censo dos equipamentos de aplicación para tratamentos aéreos e o de equipamentos fixos no interior de invernadoiros e outros locais cerrados, complementarios ao de equipamentos móbiles inscritos no Rexistro Oficial de Maquinaria Agrícola (ROMA),

establecido polo Real decreto 1013/2009, do 19 de xuño, sobre caracterización e rexistro da maquinaria agrícola.

d) Establecer os requisitos mínimos que deben cumprir as estacións de inspección técnica de equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios, os seus titulares e o seu persoal técnico encargado das inspeccións.

e) Establecer a metodoloxía que se aplicará para a realización das inspeccións, a forma de avaliar os seus resultados e o establecemento dos criterios básicos dos programas de formación do persoal encargado das inspeccións.

Artigo 2. *Definicións.*

Para os efectos deste real decreto, entenderase como:

a) Equipamento de aplicación de produtos fitosanitarios: calquera máquina destinada especificamente á aplicación de produtos fitosanitarios, incluídos os elementos e dispositivos que sexan fundamentais para o correcto funcionamento do dito equipamento.

b) Xénero de máquina: concepto recollido na norma UNE 68051 «Tractores e maquinaria agrícola e forestal. Clasificación e terminoloxía. Parte 0: clasificación detallada», para clasificar as máquinas utilizadas na produción agraria.

c) Pulverizador hidráulico (código 06.3.03.1 da norma UNE 68051): equipamento de aplicación de produtos fitosanitarios utilizable con produtos preparados en estado líquido en que a pulverización se produce pola presión hidráulica que proporciona unha bomba, de forma que o fluído é impulsado ata unha ou varias embocaduras, onde se disgrega en finas gotas.

d) Pulverizador hidropneumático (código 06.3.03.2 da norma UNE 68051): pulverizador hidráulico en que as gotas formadas polas embocaduras son transportadas ata o obxectivo que se vai tratar, por unha corrente de aire.

e) Pulverizador pneumático (código 06.3.03.3 da norma UNE 68051): pulverizador en que a formación e transporte das gotas se realiza exclusivamente por unha corrente de aire a gran velocidade.

f) Pulverizador centrífugo (código 06.3.03.4 da norma UNE 68051): pulverizador en que a formación de gotas se obtén mediante un elemento dotado de movemento de rotación, e a súa forza centrífuga é a que induce á pulverización do líquido.

g) Empoador (código 06.3.03.8 da norma UNE 68051): equipamento para aplicar produtos preparados en estado sólido, creando unha nube de po e proxectándoo mediante un fluxo de aire.

h) Equipamento de aplicación para tratamentos aéreos: equipamento de aplicación de produtos fitosanitarios deseñados para a súa montaxe en aeronaves (avión ou helicóptero).

i) Equipamentos de aplicación en instalacións permanentes: equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios, deseñados para a súa instalación no interior de invernadoiros e outros locais cerrados.

j) Programa de inspeccións: plan de actuación establecido anualmente por cada comunidade autónoma, no cal, polo menos, se recollen os equipamentos que se van inspeccionar e as características dos seus titulares, a relación de estacións de inspección técnica de equipamentos de aplicación de fitosanitarios (ITEAF) existentes no seu territorio e unha estimación do número de inspeccións que se van realizar por provincia.

k) ITEAF: estación de inspección técnica de equipamentos de aplicación de fitosanitarios, autorizada pola comunidade autónoma, dotada de persoal co certificado de aptitude correspondente, e co equipamento e instrumentación mínimo recollido no artigo 9 deste real decreto, na cal se realizan as inspeccións técnicas de equipamentos de aplicación de fitosanitarios.

Artigo 3. *Ámbito de aplicación.*

1. Considéranse obxecto de inspección:

a) Equipamentos móbiles de aplicación de produtos fitosanitarios, inscritos no ROMA e utilizados na produción primaria, agrícola e forestal, así como os equipamentos utilizados noutros usos profesionais, e que correspondan a algúns dos seguintes xéneros de máquinas:

- Pulverizadores hidráulicos (de barras ou pistolas de pulverización).
- Pulverizadores hidropneumáticos.
- Pulverizadores pneumáticos.
- Pulverizadores centrífugos.
- Empoadores.

b) Equipamentos de aplicación montados a bordo de aeronaves, que deberán dispor da mellor tecnoloxía dispoñible para reducir a deriva da pulverización.

c) Equipamentos instalados no interior de invernadoiros ou outros locais cerrados.

2. Exclúense do ámbito de aplicación deste real decreto os pulverizadores de mochila, os pulverizadores de arrastre manual (carretilla) con depósito de ata 100 litros, e outros equipamentos, móbiles ou estáticos, non previstos anteriormente.

3. Malia o indicado no punto anterior, o órgano competente da comunidade autónoma, tras ter efectuado unha avaliación do risco para a saúde humana e o ambiente de determinados equipamentos excluídos, establecerá, no seu ámbito territorial, a obrigatoriedade da inspección destes equipamentos, cando estes non ofrezan un elevado nivel de protección.

Artigo 4. *Censo de equipamentos que hai que inspeccionar.*

1. Os órganos competentes das comunidades autónomas elaborarán e xestionarán un censo de equipamentos que hai que inspeccionar no seu ámbito territorial, formado por todos os recollidos no artigo 3, e partindo da información dispoñible no ROMA no caso dos equipamentos móbiles utilizados na produción primaria, agrícola e forestal, e da documentación dispoñible na comunidade autónoma, nos casos de equipamentos sobre aeronaves, de equipamentos instalados en invernadoiros ou outros locais cerrados, e dos equipamentos móbiles utilizados noutros usos profesionais.

2. O mencionado censo estará dispoñible, en cada comunidade autónoma, no prazo de seis meses desde a data de publicación deste real decreto. Este censo irase actualizando, en 31 de decembro de cada ano, coas incorporacións de novos equipamentos.

Artigo 5. *Prioridades e periodicidade.*

1. Os equipamentos de aplicación recollidos no ámbito de aplicación deste real decreto deberán estar rexistrados no ROMA ou incluídos no censo indicado no artigo 4 e, posteriormente, ser sometidos á correspondente inspección periódica.

2. As comunidades autónomas establecerán un programa de inspeccións, co obxecto de que os equipamentos de aplicación fosen inspeccionados, polo menos unha vez, nunha estación de inspección técnica de equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios, con anterioridade ao 26 de novembro de 2016.

3. Co obxecto de inspeccionar aqueles equipamentos de maior utilización ou que ofrezan un maior risco, o órgano competente de cada comunidade autónoma establecerá unha prioridade na inspección dos equipamentos.

4. No establecemento da prioridade terase en conta, polo menos, o seguinte:
    - a) Respecto da titularidade dos equipamentos:
      - Empresas de servizos de traballos agrarios.
      - Atrias (agrupacións para tratamentos integrados na agricultura), ADS (asociacións de defensa sanitaria) e outras asociacións similares.
      - Cooperativas agrarias e outras agrupacións de agricultores, así como as comunidades de bens que agrupan máis de dez produtores.
    - b) Respecto das características propias do equipamento:
      - Equipamentos automotrices.
      - Equipamentos arrastrados de maior capacidade de traballo.
      - Equipamentos de maior antigüidade.
- Tamén poderán ser prioritarios os equipamentos que se empregan en zonas especialmente sensibles ou protexidas.
5. Todos os equipamentos novos, adquiridos despois da entrada en vigor deste real decreto, se deberán inspeccionar, polo menos unha vez, dentro do prazo dos cinco primeiros anos.
  6. As inspeccións posteriores deberanse realizar como máximo cada cinco anos, salvo para os equipamentos cuxos titulares sexan os recollidos no número 4.a), para os cales o período entre inspeccións será como máximo de tres anos.
  7. A partir do ano 2020, as inspeccións deberanse realizar cada tres anos en todos os equipamentos.

Artigo 6. *Órganos competentes.*

1. O Ministerio de Medio Ambiente e Medio Rural e Mariño (MARM) é a autoridade competente para coordinar as actuacións previstas neste real decreto, e velará por que o programa de inspeccións definido no artigo 2.10 e proposto por cada unha das comunidades autónomas se adapte ao estipulado no artigo 8 da Directiva 2009/128/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de outubro, pola que se establece o marco de actuación comunitaria para conseguir un uso sustentable dos praguicidas.
2. As comunidades autónomas designarán e comunicarán ao MARM, no prazo de tres meses a partir da data de publicación deste real decreto, o órgano competente responsable do control e aplicación do programa de inspeccións que se leven a cabo no seu ámbito territorial, en cumprimento do establecido neste real decreto.
3. Os órganos competentes das comunidades autónomas enviarán ao MARM, antes do 31 de marzo de cada ano, a seguinte información: censo actualizado dos equipamentos que hai que inspeccionar de acordo co artigo 4, número e resultados das inspeccións realizadas no ano anterior aos distintos tipos de equipamentos, especificando ademais a frecuencia dos defectos observados, de acordo cos datos que figuren nos certificados de inspección, en formato dixital único acordado polo MARM e as comunidades autónomas.

CAPÍTULO II

Estacións de inspección

Artigo 7. *Titulares das ITEAF.*

1. As estacións de inspección técnica de equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios, definidas no artigo 2.11, poderán pertencer a unidades propias da Administración autonómica, a departamentos de universidades especializados en mecanización agraria, a centros de formación agraria, a centros tecnolóxicos e centros de apoio á innovación tecnolóxica, regulados polo Real decreto 2093/2008, do 19 de decembro, polo que se regulan os centros tecnolóxicos e os centros de apoio á innovación tecnolóxica de ámbito estatal e se crea o rexistro de tales centros, a cooperativas agrarias

ou a empresas privadas, autorizadas en todos os casos polo órgano competente da comunidade autónoma do territorio onde estean radicadas e onde exerzan a súa actividade. A autorización das ITEAF terá validez en todo o territorio nacional e a súa duración será indefinida.

2. As empresas dedicadas á fabricación, comercialización ou reparación de equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios soamente poderán ter participación nas estacións ITEAF cando o órgano competente da comunidade autónoma considere que o número de ITEAF existente no seu territorio é insuficiente para a realización das inspeccións previstas, e poderá autorizar as ditas empresas, sempre que se dispoña dun programa específico de control para as ditas instalacións.

3. As ITEAF que non pertencen á Administración pública deberán subscribir pólizas de responsabilidade civil, avais ou outras garantías financeiras, outorgadas por unha entidade debidamente autorizada, que cubran os riscos da súa responsabilidade, respecto a danos ambientais, materiais e persoais a terceiros, por unha contía mínima establecida polo órgano competente da comunidade autónoma, e será proporcional á natureza e alcance do risco cuberto, sen que a contía da póliza limite a dita responsabilidade.

Artigo 8. *Persoal da ITEAF.*

1. As ITEAF deberán ter o persoal necesario para realizar todas as funcións de inspección e contar, polo menos, cun director técnico e un inspector.

2. Será responsabilidade do director técnico a correcta realización das seguintes funcións:

a) Asesoramento aos agricultores usuarios dos equipamentos de tratamento da súa idoneidade no control de pragas e enfermidades características da rexión en que traballa, así como dos produtos utilizados.

b) Implantación dos manuais de inspección atendendo aos equipamentos e tratamentos máis habituais na súa rexión.

c) Valoración dos defectos resultantes de cada inspección, tanto para a saúde do aplicador como para o ambiente.

d) Control de calidade, calibración e mantemento do instrumental existente na ITEAF.

e) Elaboración da memoria resultante das inspeccións e remisión desta ao órgano competente da comunidade autónoma.

f) Formación dos inspectores, coordinación destes e resolución dos problemas que se poidan presentar nas revisións.

g) Sinatura do visto e prace do correspondente certificado emitido polo inspector encargado da revisión do equipamento.

3. Para exercer adecuadamente a responsabilidade e funcións indicadas no punto anterior, o director técnico deberá dispor de titulación universitaria de grao ou de formación profesional de grao superior que inclúa, nos seus programas de estudos, materias relativas á sanidade vexetal, á produción agraria ou á fabricación e caracterización de maquinaria, ou alternativamente, acreditar unha formación de, polo menos, 300 horas nas ditas materias e coa formación adicional exixible, acreditada por unha das unidades de formación de inspectores recollidas no artigo 13 deste real decreto.

4. Será responsabilidade do inspector a revisión directa dos equipamentos de tratamento, que comprende as seguintes funcións:

a) Tipificación do equipamento de aplicación e identificación individual deste.

b) Recomendación ao usuario de regulacións e uso máis aconsellable en cada tratamento.

c) Execución da inspección de acordo co manual de procedemento. Relación dos defectos encontrados e a súa valoración.

d) Elaboración do informe, utilizando a aplicación informática dispoñible na ITEAF, e sinatura deste, para a súa entrega ao usuario do equipamento

5. Para exercer adecuadamente as funcións indicadas no punto anterior, o inspector deberá dispor da formación profesional adecuada ou acreditar unha formación de, polo menos, 150 horas en materias relativas á sanidade vexetal, á produción agraria ou á fabricación e caracterización de maquinaria así como formación adicional exixible acreditada por unha unidade de formación de inspectores, da cal se poderá eximir cando acredite unha experiencia de, como mínimo, tres anos na realización destas inspeccións.

6. En todas as inspeccións estará presente, polo menos, un inspector que reúna as características indicadas no punto anterior.

Artigo 9. *Equipamento das ITEAF.*

1. As ITEAF deberán dispor de domicilio social, para a súa relación cos titulares dos equipamentos de aplicación e coa Administración autonómica e estatal, así como de unidades móbiles para a realización das inspeccións, co fin de facilitar a inspección de equipamentos en explotacións dispersas, habituais da agricultura española.

2. As inspeccións poderanse realizar tamén en instalacións fixas situadas en locais totalmente separados de calquera outro en que se realice outra actividade distinta da inspección.

3. As ITEAF deberán dispor do equipamento e instrumentación necesarios para a realización das inspeccións obxecto deste real decreto, de acordo co estipulado no anexo II deste real decreto.

4. O equipamento e instrumentación deberase someter a un programa de calibración, especificamente definido, para asegurar o seu correcto funcionamento e fiabilidade.

5. O órgano competente da comunidade autónoma poderá autorizar estacións que non realicen inspeccións nalgún xénero de equipamento, cando as ITEAF estean situadas en zonas con ausencia manifesta do xénero de máquina correspondente.

6. As ITEAF disporán de sistemas electrónicos, para a transmisión dos resultados das inspeccións ao órgano competente da comunidade autónoma encargado desta función.

Artigo 10. *Laboratorio nacional de referencia de inspeccións de equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios.*

1. O Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño designará un laboratorio nacional de referencia de inspeccións de equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios.

2. O laboratorio nacional de referencia de inspeccións de equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios, público ou privado, exercerá as funcións de harmonización e contraste dos métodos e técnicas de inspección, e efectuará as análises ou ensaios que, para efectos arbitrarios ou con outros fins, lle sexan solicitados, segundo o establecido no número 4 do artigo 47 da Lei 43/2002, de sanidade vexetal.

Artigo 11. *Realización das inspeccións.*

1. A execución material das inspeccións periódicas, recollidas neste real decreto, realizaranse nas estacións fixas ou en unidades móbiles das ITEAF, de acordo co establecido neste real decreto e co procedemento de xestión que determine a comunidade autónoma no desenvolvemento das súas competencias.

2. Os titulares dos equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios elixirán libremente a estación ITEAF onde lles desexen realizar a inspección entre as autorizadas polas comunidades autónomas. As citadas estacións determinarán as condicións e o grao de limpeza en que deben estar os equipamentos para a súa inspección, de acordo co establecido no correspondente manual de inspeccións.

3. Os informes das inspeccións, a emisión de certificados, a anotación das inspeccións e cantas operacións afecten o servizo de inspección deberán ser controlados, en todos os casos, polo órgano competente da comunidade autónoma.

4. Na inspección dos equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios cumpriranse os requisitos establecidos no anexo I deste real decreto, con obxecto de lograr un elevado nivel de protección da saúde humana e o ambiente. Aceptarase que os equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios, que cumpran as normas harmonizadas elaboradas segundo o artigo 20, número 1, da Directiva 2009/128/CE, do 21 de outubro, do Parlamento Europeo e do Consello, cumpren os requisitos fundamentais de saúde e seguridade, e de ambiente.

Para estes efectos, o Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño (MARM), de acordo coas comunidades autónomas, elaborou un manual de inspeccións, partindo dos requisitos enunciados no anexo II da mencionada directiva e das normas técnicas harmonizadas, de acordo co cal se realizarán as inspeccións. As ditas normas actualizaranse cando varíen os criterios técnicos de inspección orixe destes. O citado manual pode ser consultado na sede electrónica deste ministerio.

5. Os titulares dos equipamentos de aplicación poderán estar presentes durante a súa inspección, con obxecto de coñecer as deficiencias detectadas e as medidas para a súa corrección.

Artigo 12. *Resultados das inspeccións.*

1. A estación ITEAF emitirá un certificado por cada un dos equipamentos inspeccionados, que terá validez en todo o territorio nacional, para a súa entrega ao interesado, xunto cun boletín de resultados que recolla cada un dos elementos do equipamento inspeccionados e os defectos, tanto leves como graves, encontrados na inspección. Unha copia de ambos os documentos, así como calquera outro documento xerado durante a inspección, estará dispoñible na propia ITEAF, e poderá estar en formato electrónico.

2. A estación ITEAF remitirá ao órgano competente da comunidade autónoma unha lista informática dos equipamentos con resultado favorable da inspección, así como dos desfavorables, con indicación dos defectos graves encontrados.

3. Para que unha inspección realizada en calquera ITEAF teña validez en todo o territorio nacional, e co fin de que permita a análise e o recoñecemento mutuo dos resultados das inspeccións, os certificados e os boletíns de inspección terán uns contidos mínimos, que figuran no anexo III deste real decreto.

4. O resultado da inspección será favorable cando non se detecte ningún defecto grave. Entenderase como defecto grave, cando este afecte gravemente a calidade da distribución do produto, a seguridade do operario ou o ambiente, e tipificado como tal no correspondente manual de inspeccións.

5. Cando o resultado da inspección sexa favorable, a estación ITEAF proporcionará ao titular do equipamento o correspondente certificado xunto cun distintivo autoadhesivo que se colocará nun lugar visible do equipamento. No citado distintivo indícarase, polo menos, o ano límite en que debe pasar a próxima inspección, a identificación da ITEAF que realizou a inspección e o número indicativo da inspección.

6. Cando o resultado da inspección sexa desfavorable e implique a non utilización do equipamento, a estación ITEAF emitirá o correspondente certificado en que se incluíra o prazo máximo no cal se debe realizar unha nova inspección, que debe ser na mesma estación, e que non poderá exceder o prazo establecido pola comunidade autónoma, cun máximo de 30 días.

CAPÍTULO III

FormaciónArtigo 13. *Unidade de formación da inspección.*

1. Con obxecto de garantir que o persoal encargado das inspeccións realice esta actividade nas condicións idóneas de calidade, todos os directores e inspectores das ITEAF deberán dispor dun certificado de aptitude emitido por unha unidade de formación, tras cursar e superar o correspondente programa de formación. Este certificado deberá ser renovado cada cinco anos, para o cal será necesario realizar unha actividade formativa de actualización de coñecementos.

2. A impartición dos ditos cursos corresponderá a departamentos de universidades especializados en mecanización agraria, a outras unidades da administración autonómica ou a centros de innovación e tecnoloxía, que constituirán a unidade de formación.

3. O órgano competente de cada comunidade autónoma establecerá, se o considera oportuno, as unidades de formación da inspección acreditadas no seu ámbito territorial para desenvolver esta actividade docente.

4. Con obxecto de que esta formación teña validez en todo o territorio nacional, os programas dos cursos correspondentes terán un contido mínimo, o cal se recolle no anexo IV deste real decreto, sen prexuízo da formación xeral prevista no anexo I da Directiva 2009/128/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de outubro de 2009, pola que se establece o marco de actuación comunitaria para conseguir un uso sustentable dos praguicidas.

Disposición derradeira primeira. *Incorporación de dereito comunitario.*

Mediante este real decreto trasponse ao dereito español o artigo 8 e o anexo II da Directiva 2009/128/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de outubro de 2009, pola que se establece o marco de actuación comunitaria para conseguir un uso sustentable dos praguicidas.

Disposición derradeira segunda. *Recoñecemento dos sistemas de certificación das inspeccións.*

Recoñecerase a certificación das inspeccións realizadas nos equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios levadas a cabo noutros Estados membros, de conformidade cos requisitos recollidos no artigo 8 da Directiva 2009/128/CE, do 21 de outubro, sempre que o período de tempo transcorrido desde a última inspección efectuada no outro Estado membro sexa igual ou inferior ao dos intervalos establecidos no artigo 5 deste real decreto.

Disposición derradeira terceira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do artigo 149.1.13.^a, 16.ª e 23.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de, respectivamente, bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, bases e coordinación xeral da sanidade e lexislación básica sobre protección do ambiente.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», excepto o capítulo II, que o fará seis meses despois da súa publicación.

Dado en Madrid o 18 de novembro de 2011.

JUAN CARLOS R.

ANEXO I

Requisitos de saúde e seguridade e de ambiente para a inspección dos equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios

A inspección dos equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios debe cubrir todos os aspectos importantes para conseguir un elevado nivel de seguridade e protección da saúde humana e do ambiente. Débese asegurar a plena eficacia da aplicación mediante o correcto funcionamento dos dispositivos e a boa execución das funcións do equipamento, para alcanzar os seguintes obxectivos.

Os equipamentos de aplicación de produtos fitosanitarios deben funcionar fiablemente e utilizarse como corresponda á súa finalidade, asegurando que os produtos fitosanitarios se poidan dosificar e distribuír correctamente. Os equipamentos deben estar nunhas condicións que permitan enchelos e baleiralos de forma segura, sinxela e completa, e que impidan fugas dos ditos produtos.

Tamén deben permitir unha limpeza fácil e completa. Deben, ademais, garantir a seguridade das operacións e poder ser controlados e detidos inmediatamente desde o asento do operador. Se é o caso, os axustes deben ser simples, precisos e reproducibles.

Deberase prestar especial atención ao seguinte:

1) Elementos de transmisión da potencia.

A carcasa protectora da transmisión da toma de forza e a protección da conexión da toma de forza estarán axustadas e encontraranse en bo estado, e os dispositivos de protección e calquera parte da transmisión, móbil ou xiratoria, non estarán afectados no seu funcionamento, de forma que se asegure a protección do operador.

2) Bomba.

A capacidade da bomba corresponderá ás necesidades do equipamento e a bomba debe funcionar adecuadamente para garantir un volume de aplicación estable e fiable. A bomba non terá fugas.

3) Axitación.

Os dispositivos de axitación deben asegurar a adecuada recirculación para conseguir que a concentración de todo o volume da mestura líquida de pulverización que se encontre no tanque sexa uniforme.

4) Tanque de líquido para pulverización.

Os tanques para pulverización, incluídos o indicador de contido do tanque, os dispositivos de enchedura, os cribos e filtros, os sistemas de baleirado e enxaugamento e os dispositivos de mestura deben funcionar de forma que se reduzan ao mínimo as verteduras accidentais, distribucións irregulares da concentración, a exposición do operador e o volume residual.

5) Sistemas de medición e de regulación e control.

Todos os dispositivos de medición, de conexión e desconexión, de axuste da presión ou do caudal estarán calibrados adecuadamente e funcionarán correctamente e sen fugas. Durante a aplicación debe ser fácil controlar a presión e utilizar os dispositivos de axuste da presión. Os dispositivos de axuste da presión manterán unha presión constante de traballo cun número constante de revolucións da bomba, para garantir que o caudal de aplicación é estable.

6) Tubos e mangueras.

Os tubos e mangueras encontraranse en bo estado para evitar fallos que alteren o caudal de líquido ou verteduras accidentais en caso de avaría. Non haberá fugas dos tubos ou mangueras cando o equipamento estea funcionando á presión máxima.

7) Filtración.

Para evitar turbulencias e heteroxeneidade na repartición da pulverización, os filtros encontraranse en boas condicións e o seu tamaño de malla corresponderá ao calibre das embocaduras instaladas no pulverizador. Se é o caso, deberá funcionar correctamente o sistema de indicación do bloqueo dos filtros.

8) Barra de pulverización (en caso de equipamentos que pulvericen produtos fitosanitarios por medio dunha barra disposta horizontalmente, situada cerca do cultivo ou da materia que se vaia tratar).

A barra de pulverización débese encontrar en bo estado e ser estable en todas as direccións. Os sistemas de fixación e axuste e os dispositivos para amortecer os movementos imprevistos e compensar a inclinación deben funcionar de forma correcta.

9) Embocaduras.

As embocaduras deben funcionar adecuadamente para evitar o goteo cando cese a pulverización. Para garantir a homoxeneidade da repartición da pulverización, o caudal de cada unha das embocaduras non se desviará significativamente dos valores das táboas de caudal subministrados polo fabricante.

10) Distribución.

Debe ser uniforme a distribución transversal e vertical (en caso de aplicacións a cultivos verticais) da mestura de pulverización na superficie obxectivo, cando corresponda.

11) Sistema pneumático (en caso de equipamentos de aplicación que o incorporen).

O sistema pneumático débese encontrar en bo estado e proporcionar un fluxo de aire estable e fiable.

ANEXO II

Instrumentación da ITEAF

Para a realización dos ensaios, a ITEAF deberá dispor como mínimo do seguinte equipamento:

- A. Con carácter xeral:
  - 1. Instrumental elemental de medición de lonxitudes, volume e peso.
  - 2. Contrastador de manómetro.
  - 3. Manómetros de precisión, para determinar as perdas de presión ou carga nas conducións.
  - 4. Ferramentas e conxunto de racores que permitan a conexión do instrumental aos diferentes equipamentos de aplicación.
  - 5. Sistema informático de procesamento de datos.
- B. Pulverizadores hidráulicos:
  - 1. Dispositivos para medir o caudal individual de cada embocadura, que poden ser:
    - i. Equipamentos manuais e individuais. Recipiente graduado e cronómetro.
    - ii. Equipamentos que realizan a lectura sobre a mesma máquina. Banco para a determinación do caudal de múltiples embocaduras.
    - iii. Equipamentos que requiren extraer as embocaduras da máquina. Banco de comprobación do caudal de múltiples embocaduras.
    - iv. Banco normalizado de distribución (automático ou de manexo manual) para determinar a uniformidade na distribución transversal, que pode ser por escáner ou por sistema fixo.
- C. Pulverizadores hidropneumáticos (atomizadores):
  - 1. Dispositivos para medir o caudal individual de cada embocadura, que poden ser:
    - v. Equipamentos manuais e individuais. Recipiente graduado e cronómetro.
    - vi. Equipamentos que realizan a lectura sobre a mesma máquina. Banco para a determinación do caudal de múltiples embocaduras.
    - vii. Equipamentos que requiren extraer as embocaduras da máquina. Banco de comprobación do caudal de múltiples embocaduras.
  - 2. Instrumentación para determinar a distribución vertical (opcional)

ANEXO III

Certificado e boletín da inspección

CERTIFICADO DA INSPECCIÓN.

O certificado constará, polo menos, dos seguintes puntos:

- A. Identificación da estación ITEAF.
- B. Identificación do titular do equipamento inspeccionado.
- C. Identificación do equipamento, incluíndo o seu xénero de máquina, marca e modelo, número de bastidor e data da súa primeira inscrición no ROMA.
- D. Resultado da inspección: favorable ou desfavorable.
- E. Cando o resultado sexa favorable sinalarase o ano límite en que debe pasar a próxima inspección.
- F. Cando o resultado sexa desfavorable, sinalaranse os defectos graves detectados e o prazo máximo para unha nova inspección.

BOLETÍN DA INSPECCIÓN.

Relaciónanse os elementos do equipamento inspeccionados, de acordo co tipo de máquina, e a descrición e cualificación dos defectos encontrados, distinguindo, polo menos, as seguintes partes do equipamento:

- Elementos de transmisión da potencia.
- Bomba.
- Axitación.
- Tanque de líquido para pulverización.
- Sistemas de medición e de regulación e control.
- Tubos e mangueriras.
- Filtración.
- Barra de pulverización, en equipamentos que a incorporen.
- Embocaduras.
- Distribución.
- Sistema pneumático, en equipamentos que o incorporen.

Ademais, incluíranse as táboas de medicións efectuadas correspondentes aos seguintes parámetros:

- Manómetro.
- Regulación da presión.
- Caudal das embocaduras.

ANEXO IV

Cráterios básicos dos programas de formación do persoal pertencente ás estacións de inspección técnica de equipamentos de aplicación (ITEAF)

Establécense dous programas: cursos formativos para inspectores e cursos formativos para directores técnicos das estacións de inspección.

1. Duración.

En ambos os casos os cursos terán unha duración de 40 horas cunha distribución aproximada dun 60 % de contidos teóricos e un 40 % de prácticas.

2. Contido.

A estrutura do curso e a distribución xenérica do tempo relaciónase nas táboas 1 e 2. A táboa 1 corresponde á distribución de contidos mínimos para o persoal responsable da unidade de inspección e a táboa 2 para o persoal técnico encargado das inspeccións.

De acordo co estipulado no artigo 13.4, xunto co programa desenvolvido neste anexo, en ambos os cursos se engadirán as materias de formación relacionadas no anexo I da Directiva 2009/128/CE do Parlamento e do Consello Europeo, do 21 de outubro.

3. Certificado de aptitude.

Para poder ser admitido ás probas finais para a obtención do certificado de aptitude, o aspirante deberá ter asistido, polo menos, ao 70 % dos contidos do curso. A organización, contidos e criterios das probas teóricas e prácticas son as seguintes:

Módulo A. *Formación técnico-teórica.*

Comporase dunha trintena de preguntas tipo test con resposta múltiple que se deberán responder en 90 minutos. Restarase por pregunta mal contestada segundo o criterio estatístico habitual.

A cualificación será sobre 10 puntos. Para poder seguir o percorrido formativo, e obter o certificado, o candidato debe obter unha cualificación superior a 7. Se a proba non se supera, proporase unha segunda oportunidade ao candidato nun prazo breve.

Módulo B. *Formación técnico-práctica.*

Tras ter superado a avaliación do módulo A e para obter o certificado, avalíase o candidato simulando as condicións de traballo:

Realiza só unha inspección completa dun pulverizador e elabora o informe. Este pulverizador é de un dos tipos seguintes: pulverizador hidráulico ou pulverizador hidropneumático.

Preguntáselle oralmente sobre o exercicio do labor de inspección, sobre o bo funcionamento da instrumentación de inspección e sobre a realización da inspección do outro tipo de pulverizador diferente ao que inspeccionou no exame.

O candidato obtén o certificado se responde correctamente ao 80 % das cuestións incluídas nun modelo de avaliación, algunhas das cales son eliminatorias.

En caso de non superar a proba, o candidato deberase volver inscribir no curso para se poder presentar de novo á avaliación.

TÁBOA 1

Contido mínimo e horas lectivas para o curso de formación de directores técnicos das ITEAF (persoal responsable da unidade de inspección)

Tema	Tipo	Duración
Criterios xerais sobre a aplicación de fitosanitarios e a súa influencia sobre a eficacia do tratamento, a seguridade do operario e o ambiente.	Teoría	3 horas
Características dos equipamentos de aplicación de fitosanitarios: clasificación, compoñentes, características construtivas, criterios de funcionamento e selección.	Teoría	8 horas
Criterios de regulación e determinación do volume de aplicación. Diagramas de distribución dos diferentes equipamentos. Exercicios prácticos.	Teoría + práctica	5 horas
A inspección periódica de equipamentos de aplicación de fitosanitarios: finalidade, obxectivos e organización.	Teoría	3 horas
Aspectos normativos, xestión de documentos e responsabilidade da unidade de control.	Teoría	3 horas
Control de calidade e calibración da instrumentación: criterios e planificación na unidade de inspección.	Teoría	2 horas
Equipamentos e instrumentación necesarios para a inspección: características técnicas e requisitos mínimos previstos.	Teoría + práctica	4 horas
Elementos e/ou aspectos que se examinarán durante o control dos equipamentos de aplicación. Criterios de aceptación ou rexeitamento de acordo coa normativa establecida.	Teoría	3 horas
Exemplos prácticos de como efectuar o control das diferentes tipoloxías de equipamentos (cultivos arbóreos e cultivos herbáceos).	Prácticas	6 horas
Formalización da documentación e emisión de informes. Organización e planificación da transmisión dos resultados ao centro oficial responsable das inspeccións.	Teoría	3 horas
A distribución final das horas será responsabilidade final da unidade de formación. Este cadro é unha guía de mínimos que hai que cumprir en cada un dos aspectos.	40 horas	

TÁBOA 2

**Contido mínimo e horas lectivas para o curso de formación de inspectores
(persoal técnico)**

Tema	Tipo	Duración
Criterios xerais sobre a aplicación de fitosanitarios e a súa influencia sobre a eficacia do tratamento, a seguridade do operario e o ambiente.	Teoría	3 horas
Características dos equipamentos de aplicación de fitosanitarios: clasificación, compoñentes, características construtivas, criterios de funcionamento e selección.	Teoría	8 horas
Criterios de regulación e determinación do volume de aplicación. Diagramas de distribución dos diferentes equipamentos. Exercicios prácticos.	Teoría + práctica	5 horas
Mantemento dos equipamentos e a súa relación coa calidade da aplicación de fitosanitarios.	Teoría	2 horas
A inspección periódica de equipamentos de aplicación de fitosanitarios: finalidade, obxectivos e organización.	Teoría	3 horas
Equipamentos e instrumentación necesarios para a inspección: características técnicas e requisitos mínimos previstos.	Teoría + práctica	4 horas
Elementos ou aspectos que hai que examinar durante o control dos equipamentos de aplicación. Criterios de aceptación ou rexeitamento de acordo coa normativa establecida.	Teoría	3 horas
Exemplos prácticos de como efectuar o control das diferentes tipoloxías de equipamentos (cultivos arbóreos e cultivos herbáceos).	Prácticas	8 horas
Manexo de aplicacións informáticas específicas para a realización das inspeccións.	Prácticas	2 horas
Formalización da documentación e emisión de informes.	Teoría + prácticas	2 horas
A distribución final das horas será responsabilidade final da unidade de formación. Este cadro é unha guía de mínimos que hai que cumprir en cada un dos aspectos.		40 horas